

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 7C/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614204060
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1614204060.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký v konaní pred samosudcom Mgr. Ing. Annou Prikrylovou, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, AK ECKER-KÁN & partners, so sídlom Nám. M. Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: X., zastúpený opatrovníčkou J., pracovníčkou Okresného súdu Malacký, o zaplatenie 50,70 Eur, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 50,70 Eur a trovy konania v sume 16,50 Eur za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia 29,57 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Malacký dňa 09.04.2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 50,70 Eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ vykonáva mestskú hromadnú dopravu podľa Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Odporca sa dňa 20.08.2014 na linke MHD č. 50 nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto navrhovateľovi v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok, aby mu odporca zaplatil cestovné 0,70 Eur a úhradu 50,- Eur.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 17Ro/265/2014- 7 zo dňa 07.11.2014, ktorý však musel uznesením č. k. 7C/119/2015-25 zo dňa 30.12.2015 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 7C/119/2015-26 zo dňa 30.12.2015 súd s poukazom na § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil odporcovi opatrovníčku, pretože jeho pobyt sa súdu nepodarilo zistiť.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000,- Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 12.02.2016.

Súd sa oboznámil s návrhom na začatie konania a priloženými listinnými dôkazmi, a to hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok, pokusom o zmier, podacím hárkom a ďalšími listinnými dôkazmi.

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 20.08.2014 súd zistil, že odporca dňa 20.08.2013 cestoval v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linkou č. 50, o 10:35 hod., číslo vozňa 2347, kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa.

Keďže sa odporca nepreukázal cestovným lístkom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 50,- Eur a cestovného vo výške 0,70 Eur. Odporca túto sumu nezaplatil.

Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 772 prvá veta Občianskeho zákonníka, podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

Podľa § 16 ods. 4 písm. a) až c) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave (ďalej len „zákon o cestnej doprave“), cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média, kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonomnom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 1 písm. e) zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, tarifa upravuje sadzbu sankčnej úhrady podľa odseku 2.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Z článku 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej od 01.01.2009 (ktorá je súdu známa z jeho činnosti) vyplýva, že úhrada za cestovanie bez platného tarifného vybavenia bola stanovená na sumu 50,- Eur.

Podľa čl. 6 bod 3 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, pravidelnej autobusovej prímestskej a medzinárodnej dopravy, vydaný Dopravným podnikom Bratislava a.s., cestujúci, ktorý sa na vyzvanie podľa odseku 2 tohto článku nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a sankčnú úhradu/prirážku (ďalej len úhrada) za cestovanie bez platného cestovného lístka vo výške do sto násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Ak cestujúci má platný predplatný cestovný lístok na meno s minimálne 30 dňovou platnosťou a v lehote po 48 hodinách do 30 dní od tarifného zistenia predloží na nahliadnutie doklad totožnosti, predplatný cestovný lístok, ktorý bol platný v čase zistenia v doplatkovej pokladni dopravcu,

zaplatí v tejto pokladni manipulačný poplatok. Aktuálna výška úhrady/prirážky a manipulačného poplatku je stanovená v tarife.

Podľa tarifných podmienok pre mestskú hromadnú dopravu v Bratislave v čase vykonania kontroly bola výška cestovného za jednotlivú jazdu 0,70 Eur.

Nastúpením odporcu do dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave podľa citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka. Povinnosťou odporcu bolo za prepravu zaplatiť určené cestovné. Odporca si svoju povinnosť nesplnil, preto ho súd zaviazal na zaplatenie cestovného vo výške 0,70 Eur a postihu, ktorý podľa citovaných ustanovení zákona, prepravného poriadku a tarify môže predstavovať až stonásobok základného cestovného. Základné cestovné bolo v čase prepravy 0,70 Eur, stonásobok predstavuje sumu 70,- Eur, a teda základná sadzba sankčných úhrad za cestovanie bez platného cestovného lístka môže dosahovať výšku až 70 Eur. Navrhovateľ si uplatňoval zníženú sadzbu sankčnej úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka vo výške 50,- Eur. Preto súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V prejednávanej veci bol plne úspešný navrhovateľ a vzniklo mu právo na náhradu trov konania spolu v sume 75,64 Eur voči vo veci plne neúspešnému odporcovi, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na súd v sume 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - 1.) prevzatie a príprava zastúpenia v sume 16,60 Eur, 2.) podanie návrhu na súd v sume 16,60 Eur, k tomu prináležiace režijné paušály 2 x 8,04 Eur, keď trovy právneho zastúpenia spolu v sume 49,28 Eur sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% v sume 9,86 Eur, nakoľko právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom, spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľa predstavujú sumu 59,14 Eur (49,28 Eur + 9,86 Eur = 59,14 Eur). Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., súd vo výroku o trovách konania osobitne uviedol trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy, všetky trovy konania je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný nahradiť právnenému zástupcovi navrhovateľa. Súd nepriznal navrhovateľovi uplatnené trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v podobe písomnej výzvy na zaplatenie zo dňa 30.09.2013, pretože nešlo o úkon právnej služby (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2001 Z. z. v znení vyhlášky č. 209/2009 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2009).

Navrhovateľovi boli v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. znížené trovy právneho zastúpenia o 50 %. Citovaným ustanovením O.s.p. bola s účinnosťou od 15. októbra 2008 pre náhradu trov konania v drobných sporoch zakotvená výnimka zo zákonnej zásady plnej zodpovednosti účastníkov za výsledok konania (§ 142 ods. 1 O.s.p) spočívajúca v možnosti nepriznania či zníženia náhrady trov konania prisudzovanej účastníkovi konania s plným či prevažným úspechom v spore za splnenia dvoch zákonom ustanovených podmienok pre takýto postup - prvou je práve povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor) a druhou to, že trovy konania (ktorých náhrada sa požaduje) sú neprímerané voči pohľadávke. V tejto súvislosti je treba uviesť, že bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. zákon neupravuje, keďže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu. Za drobný spor v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. je nutné považovať konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, akým je nepochybne aj predmetné konanie o zaplatenie 50,70 Eur. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že navrhovateľom v prípade úspechu v konaní pred súdom prvého stupňa uplatňovaná náhrada trov konania, spočívajúca v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to 1 - prevzatie a príprava zastúpenia, 2 - zaslanie Pokusu o zmier, ďalšia porada s klientom, 3 - písomné podanie na súd spolu v sume 88,70 eur. Podľa súdu sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. t.j. konanie sa týka tzv. drobného sporu a trovy konania, keďže prevyšujú samotnú pohľadávku, sú voči nej neprímerané. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR z 25.07.2012, sp. zn. I.ÚS 988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a to preto takéto trovy konania nemožno priznať v požadovanej výške, hoci bol účastník vo veci samej úspešný, čo je podľa názoru vyššieho stupňa aj daný prípad. Preto súd

právnemu zástupcovi navrhovateľa priznal trovy právneho zastúpenia v sume 29,57 Eur (50% zo sumy 59,14 Eur).

O lehote na splnenie povinnosti odporcu súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, O.s.p. veta prvá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b) súd prvého stupňa neprihliadol ku skutočnostiam alebo dôkazom navrhovaným odvolateľom napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

c) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.